

съдла ковá, От злáто кит уздí лéти. *Д.* 39, 20—21. Съдълцé ум.
съдельце: Врано конче с златни седълца. *Д.* 54, 9.

Седмина числ. семеро: Влéзнили седмина Персиянци въ двореца и убили самозванеца. *Л.* 50. Едва седмина оставах отъ сичката не замайковска четъ. *Тб.* 84.

Седмица с. ж. недълъ: Едияъ станъ на парж може да искара за седмицъ до 20 такъва тръбы сукно. *Л. Д.* 1873 р. 195. Въ радовнътъ седмици празнуватъ благы-тъ срѣды и петъци. *Ч.* 41. Сéдми-
ченъ пр. недълънъ; еженедълънъ: Той въ това време са намиралъ въ кръчмата и пропивалъ своята седнична печѣлба. *З.* 195. Дневни листове си печататъ по на стотини хъяды, а пакъ седнични газеты по на 400 хъл. екземпляри. *Л. Д.* 1872 р. 248.

Седмохлáмie с. с. семихолмие: Вторый мѣсяцъ Турцы градъ зѣхъ, В' робство подпадна седмохълмие. *Гн.* 77.

Сéдни ил. св. Сéдни ил. дл. 1) саду, сижу: Я седим дън иnoch, та си прекáруем свилуту, това ми е работа. *Пс.* 12, 121. Мамá ѝ съдя над сърдце, Башá ѝ съдя над глава. *Д.* 15, 6—7. Нарéд съдятъ Три жени три самодиви. *Д.* 6, 16—17. Калинке, клъта робинке, Що седиш йоюще та гледаш? *Д.* 41, 15—16. Израсло ми е дърво високо—Подъ дърво седи 'убава Яна, Риза си мие и сълзи рони. *Пс.* 14, 311. Седи си, Ненке, не 'оди. *ib.* 312. Не седи, тате, не плачи. *ib.* 1, 164. Съди царкыньо! *P.* 57. Башá ѝ на стол съдеше, Петрана лято вълнише. *Д.* 51, 4—5. Кўзман до него седеше. *Пс.* 27, 348. На високъ чардакъ седеха, Убави моми либеха. *Пс.* 14, 309. Минал край един камик, седнал и рéкал „ох“! *ib.* 316. Язе те не викам ами седнах да си побчина. *ib.* Па седна Тўрчин да обѣдува. *Д.* 37, 19. Седнаха редомъ по редомъ, Свалиха самуръ калпаци. *M.* 120. Сидѣли, іёли и пили Цѣли три дни и три ношти. *Пс.* 1, 171. Като и съднила на лялки, Тѣмни се мъгли спуснали И се лялките дигнали. *Д.* 13, 64—66. Настали гори зилéни Сéднили да си пучинът. *Пс.* 2, 166. Халилъ ефенди, съдналь въ жгъла, пуши единъ джлгъ чубукъ. *Ст.* 22. Когато съдѣхме една вечеръ тъй двама. *Л. Д.* 75, 129. Тогава майката ще сюдне на едно място, а орелъ-а ше води пилетата при майка имъ. *Ч.* 106. А Маркоѣ му сѣ здодеало Седеекюмъ, вино пїекюмъ. *M.* 101. 2) останусь, останюсь: Седи да поседиме, Гледи да погледиме, Оти ке съ раздѣлиме, На далеко ке идеме. *M.* 303. Туй лето иди каравай, За напред седи, почивай. *Д.* 22, 21—22. Ако роди момиче да си седи при немъ, ти да си го глѣда. *Ч.* 247. Там си седеа девет години, Настана година десета. *Пс.* 1, 165. Кърищата съдять не разработени. *Л. Д.* 1869, 176. 3) нахожусь: Войводо, кръвникъ делию, Деветъ години ка съда, И още